

1.□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

அவரிவர் குடியிருப்புப் பகுதிகளோ
ஆற்றங் கரையோரமோ
குட்டிச் சுவரோ
வெட்டவெளியோ _
புனைகைக்கு அதுவொரு பொருட்டில்லை.
அதன் சின்ன வயிற்றுக்கு
இரை கிடதை நிறைவில்
கண்களை மடிப்பது திருக்கும்.
உலகை இருளச் செய்யவேண்டும்
என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டா என்ன?
புனையாக நாம் மாறவியலாதது போலவே
புனையும் நாமாகவியலாது.
இதில்
இலக்கும் பிரயத்தனமும்
அடக்குமாடிகளும் அதிகாரப் பங்குமாக இருப்பவர்கள்
இலக்கியத்தில் தங்களை யிழந்தவர்களையெல்லாம்
'அசாலட்டா'கப் புனையாகிப்போவதால்
அம்பலமாவது இறந்துபோய் விட்டவர்களல்ல –
இவர்களே யென்றறிவார்களாக.

2.0000000000

இரு நாற்பதுகளுக்கு மலே இருக்கும் வயது.
இருந்தும், இன்றழைதிவரும் கவிஞர்களில் இடம்பெறுபவர்.

"இவரா கவிஞர்? ஐயயையே" என்று மலம் மிதித்ததாய்
மறவைய மூகஞ்சுளித்தபடியே
அவருக்கு முகமன் கபறி விதந்தோதி மலரச் சிரிக்கும்
சக கவிகள் சிலர் உண்டென்றாலும்
அவசியம் படிக் கவணேட்டிய கவி யிவர் என்பதே
அப்பட்டமான உண்மை.

அப்படியிருந்தும்
இன்றுவரை இலக்கிய பீடாதிபதிகளால் அதிகவனமாக
கண்டுவங்காணாததாய் கடந்துசெல்லப்படுபவர்.
(ஆஹா! இஃதெல்லாம் இலக்கியவல்லகில் அதி சகஜமப்பா!)

என்றாலும்
அவர்க்கான புகழாஞ்சலிகள்
அனவரிடமும் ஆயத்தமாக உள்ளன!

ஒருக்கால் அவருடைய படபைப்புகள் நாட்டுடமையாகக் கப்பட்டால்
குறைந்தபட்சம் அவருடைய நான்கு நபில்களையாவது
அவசர அவசரமாக, ஆயிரமில்லாவிட்டாலும் அறுநிறு அச்சுப்பிழைகளுடனாவது
வெளியிட்டாவிட _
அல்லது அன்னாரின் படபைப்புகளையே பற்றி
யரகையாகவும் அறிந்திராத அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு
குத்தமுதிப்பாக ஒரு சிறுதொகையைக் கொடுத்து
அவருடைய நபில்களில் பிரபலமானவற்றை
வன்பதிப்பு செய்ய _

சில வளர்ந்த பதிப்பகங்கள் என்றுமே தயார்நிலையில்!

3.000000000000 0000000000

"உன் கவிதையில் எந்நேரமும் நீ ந்திக்கொண்டிருக்கும் மயில்களையே
உண்மையில் காட்டமுடியுமா உன்னால்"

"உங்கள் கனவுகளிலிருக்கும் ஆற்றைக் கடந்துதானே அவை என்னை அடையாளம்
கண்டு வந்தடைகின்றன!"

"என் கனவுகள் எனக்கே தெளிவாகாதபோது நீ யார்"

அவற்றில் நதிகளவை வகுத்துரைக்க?”

உங்கள் உள்ளாழ்நிலவறைகள் சிலவற்றின் திறவுகோல்கள் என்னிடமிருக்கின்றன!”

”களவாணியா நீ?”

“கவி”.

4.000000000000 0000000 ...

இத்தனை அலசைச்சலுக்குப் பிறகும் இரண்டாம் சதுரம் வசப்படவில்லையிதுவரை.

மபின்றாவது தொடுவானத்திற்கப்பால்.

அந்தரத்தில் அவ்வப்போது தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் நபிலணியில் எத்தனை முறை ஏறியும் நிலவுக்கூள் நுழையவே முடியவில்லை.

விண்கலத்தில் ஏறிச்செல்ல நானொன்றும் விஞ்ஞானியல்லவே.

அருகிலிருந்து பார்க்க அது அவ்வளவாக அழகாகவும் இல்லையாக.....

ஒரு குழந்தைபோல் காற்றின் மூதுகறே எத்தனை நேரம்தான் பறந்துகொண்டிருப்பது?

ஆற்றங்கரையோரத்தில் கட்டிவைத்திருக்கும் அரிய தோணி அப்படியேயிருந்தாலும் ஆற்றைக் காணவில்லை.

நேற்றின் ஒரு முனையும் இன்றின் மறுமுனையும் இறுகித்திருகி முறுக்கிக்கொண்டிருக்கும் நாளகைகள் நிற்கத் தோதான நான்காம் சதுரமிருக்கும் என்று நம்ப வழியில்லை.

சுக்கானற்ற நாவாயாய் பாதாளத்தில் அலநைந்து திரிந்துகொண்டிருக்கும் என் ரயில் வறே உலக உருண்டையின் பொன்சாய் வடிவமாய் குறுகிய வட்டப்பாதையில் சுற்றிச்சுற்றி வந்துகொண்டிருப்பதும் புரிந்துவிட்ட பிறகு _

திரும்பிடத்தான் வண்டும் மூதல் சதுரத்திற்கு....

என்னவொன்று _ சதுரம் சற்றே பின்வாங்கியிருக்கக்கூடும் வடிவம் கொஞ்சம் சிதநைந்திருக்கலாம்.

விட்டுவந்த மரகதப்புறங்களும் மண்ணுளிப் புழுக்களும் இன்னுமிருக்கும் இரூக்காதோ.....

Written by - ரிஷி(லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Tuesday, 14 August 2018 13:24 - Last Updated Tuesday, 14 August 2018 13:29

ஆனாலும், ஆழ வரேப்பிபித்து அகலவிரிந்திருந்திருக்கும்
அந்த மரத்தின் அடியில்
நிற்க நிழலிருக்கும் எப்போதும்.

அதுபோதும்.

ramakrishnanlatha@yahoo.com